

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

**КОМИСИЯ ЗА ПРЕДОТВРЯВАНЕ И УСТАНОВЯВАНЕ НА КОНФЛИКТ НА
ИНТЕРЕСИ**

РЕШЕНИЕ

№ РС-198-16-005

гр. София, 09.02.2017 г.

Днес, на 09.02.2017 г., Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси в състав:

Катя Станева

Николай Николов

Паскал Бояджийски

При участието на стенографа К. Петрова, като изслуша докладвания от дирекция „Правна” сигнал с рег. № С-2016-198/24.10.2016 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 23, ал. 1, пр. 1 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (ЗПУКИ) и е образувано въз основа на писмо, изпратено от*****, регистриран в регистъра по чл. 22и, ал. 1, т. 1 ЗПУКИ с рег. № С-2016-198/24.10.2016 г..

Сигналът е подаден против М.Й.М.- прокурор в Районна прокуратура, гр. К..

По същество, в сигнала се твърди, че по гр.д. №662/ 2016 г. по описа на Районен съд (РС) К., с правна квалификация на иска чл.2, ал.1, т.3 от Закон за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), е поискан отвод на М. М., в качеството ѝ на прокурор по делото, поради това, че с исковата молба е поискано допускане на сестра ѝ- адвокат Т.Й.Д. като свидетел по делото, обстоятелство, с което М. е била запозната предварително от исковата молба. Тя не се е отanela и е направила възражение, което е прието от съдията- докладчик по делото и сестра ѝ не е допусната като свидетел, независимо че в съдебното заседание подробно е обоснована необходимостта от нейния разпит.

Във връзка с твърденията в сигнала от Районен съд К. са изискани и получени заверени преписи от исковата молба по гр.д. №662/ 2016 г., както и протоколи от проведени по същото заседания на 30.06.2016 г. и 16.11.2016 г.

По преписката са изискани от Комисията по предотвратяване и установяване на конфликт на интереси и взаимодействие с инспектората към Висшия съдебен съвет и представени по преписката доказателства за служебното качество на М. М.– Решение на ВСС за назначаване по Протокол №33 от 06.08.2009 г. и Акт за встъпване от 25.08.2009 г., както и Решение на ВСС за преназначаване по Протокол №27 от 05.07.2012 г. и Акт за встъпване в длъжност от 29.08.2012 г., както и подадените от същата декларации по чл.12 от ЗПУКИ.

Комисията служебно е извършила справка в НБД „Население“.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 26 от ЗПУКИ, с писмо изх. №С-2016-198#6/12.01.2016 г. на КПУКИ, М. М., в качеството ѝ на прокурор в Районна прокуратура- гр. К. е поканена на изслушване на 26.01.2017 г. от 12.30 ч. Същата не се яви на заседанието, а депозира Възражение с вх. №С-2016-198#10/ 25.01.2017 г. на КПУКИ.

*От събраните в хода на административното производство доказателства
Комисията установи следното от фактическа страна:*

Сигналът е подаден от физическо лице, с посочени три имена и адрес.

М.Й.М. е назначена на длъжност „младши прокурор“ в Районна прокуратура- гр. К. с Решение на ВСС за назначаване по Протокол №33 от 06.08.2009 г. и е встъпила в длъжност с Акт за встъпване от 25.08.2009 г.

С Решение на ВСС по Протокол №27 от 05.07.2012 г. тя е преназначена на длъжност „прокурор“ в Районна прокуратура- гр. К. и е встъпила в длъжност на 29.08.2012 г. с Акт за встъпване в длъжност от 29.08.2012 г.

От справка в НБД „Население“ е видно, че М.Й.М., ЕГН***** има съпруг- М.М., ЕГН***** и сестра- Т.Й.Д., ЕГН*****.

М. М. е подала декларации по чл.12, т.1 и т.2 от ЗПУКИ, като в декларацията по т.2 е декларирала свързаност с М.Г.М.- съпруг, съдия в Районен съд, гр. К.

От представените по преписката доказателства и от представеното по преписката възражение е видно, че с протокол за случайно разпределение от 21.06.2016 г. М. М. е определена за заместващ прокурор по прокурорска преписка № 1536/ 2016 г. по гр. дело № 662/ 2016 г. по описа на РС- гр. К. На това основание, в съдебно заседание, проведено на 30.06.2016 г., М. е участвала като прокурор, представляващ ответника по гр.д. №662/ 2016 г. по описа на РС- гр. К., а именно държавата. Искът е с правна квалификация чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, според който държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда, при обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано. С исковата си молба, ищецът по делото е поискал допускане като свидетел по делото на адвокат Т.Й.Д. от АК С.З. Преди съдебното заседание от 30.06.2016 г., ищецът е разбрал, че адвокат Т. Д. и прокурорът, представляващ ответника по делото - М. М., са сестри и е поискал отвода на същата. М. не се е отвела, а е направила възражение, че искането за отвод е неоснователно. Съдията-докладчик по делото е оставил без уважение искането на ищеца за отвод на прокурора, представляващ ответника, като е пояснил, че в случая, прокурорът/ (прокуратурата), в качеството му на ответник, се явява главна страна в производство, а в ГПК няма разпоредби, касаещи отвода на главна страна. Съдът е оставил без уважение и искането за призоваване като свидетел на адвокат Т. Д., тъй

като е преценил, че обстоятелствата които ще установява, могат да бъдат доказани с писмени доказателства.

В депозираното Възражение, вх. №С-2016-198/ 25.01.2016 г., М. заявява, че правното положение на прокурора в гражданското производство по ЗОДОВ е на процесуален субституент. Участието му не предполага наличието на частен интерес, тъй като изхода на делото не води/ създава облага нито за прокурора, нито за свидетеля – свързано с него лице.

При така установената фактическа обстановка, Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси стигна до следните правни изводи:

За да е осъществен конфликт на интереси по смисъла на чл. 2 от ЗПУКИ, следва да са налице три кумулативно изискуеми предпоставки: лице, заемащо публична длъжност, наличие на частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задълженията му по служба и упражнено властническо правомощие, повлияно от частния интерес.

Легалните дефиниции на понятията частен интерес и облага се съдържат в чл. 2, ал. 2 и ал. 3 от ЗПУКИ. Частен е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение. Облага е всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на привилегия или почести, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

М.Й.М., като прокурор в Районна прокуратура- гр. К., е лице, заемащо публична длъжност, по смисъла на чл. 3, т. 20 от ЗПУКИ.

От служебно извършена справка в Национална база данни „Население“ се установява, че М.Й.М. и Т.Й.Д., като сестри, са роднини по съребрена линия от втора степен, което обосновава свързаност по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ.

С участието си в производството по гр. д. №622/ 2016 г. по описа на РС- гр. К. на 30.06.2016 г., с правна квалификация на иска по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, М. М., в качеството си на прокурор в Районна прокуратура- гр. К. и представител на ответника по делото, е направила възражение за неоснователност на направеното по делото искане за отвод и е изразила становище за недопускане до разпит на адвокат Т. Д.

С тези си действия, като прокурор и лице, заемащо публична длъжност, М. е упражнила свои правомощия по служба. Следователно, налице са два от елементите на понятието конфликт на интереси по чл. 2 от ЗПУКИ- лице, заемащо публична длъжност и упражнени от същото правомощия по служба.

От събраните по преписката доказателства, обаче, не се установи упражнените от М. правомощия да са в частен интерес- неин или на свързано с нея лице, по смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗПУКИ.

Това е така, защото участието на прокуратурата като ответник по искове за обезщетение за вреди по ЗОДОВ е в изпълнение на възложена компетентност- държавен орган, за който Конституцията и законите предвиждат да представлява държавата, въпреки че не той е субект по спорното деликтно вземане (т.н. процесуален субституент). В този смисъл е Тълкувателно решение №7 от 16.11.2015 г. на ВКС по т.д. №7/ 2014 г. на ОСГК. В производството по ЗОДОВ прокурорът не е носител на правото, което е предмет на спора или е засегнато от него, поради което той защитава не свой/ частен интерес, а публичния интерес.

По въпроса за допустимостта на свидетелски показания по дадено производство и годността на едно лице да бъде свидетел, преценката е изцяло на съда, а не на прокурора. Преценката на съда по този въпрос подлежи на съдебен контрол и не може да бъде предмет на разглеждане в производство пред Комисията по предотвратяване и установяване на конфликт на интереси.

Като институт на гражданския процес отводът се явява гаранция за безпристрастното решаване на съдебните спорове, което е предпоставка за постановяване на законосъобразни съдебни актове. Основанията за отвод са изчерпателно уредени в чл.22, ал.1, а за самоотвод в чл.22, ал. 2 от ГПК. Особеност на процедурата по отвода е, че по искането се произнася съдът, а определението, с което не се уважава искането за отвод, не подлежи на обжалване. В случая, съдът е оставил без уважение искането за отвод, тъй като прокурорът (като представител на държавата), в качеството му на ответник, се явява главна страна в производството, а в ГПК няма разпоредби, касаещи отвода на главна страна. Правилността на определението на съда не подлежи на контрол в производството по ЗПУКИ.

От горното следва, че правното положение на М.- като прокурор, представляващ ответника в производството по чл.2 от ЗОДОВ, не предполага наличието на частен интерес, тъй като изходът на делото не води до облага нито лично за нея, нито за недопуснатия свидетел и свързано с нея лице, по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ, Т.Й.Д..

Следователно, не е налице третият елемент от понятието конфликт на интереси, а именно- частен интерес.

Липсата на частен интерес от упражнените правомощия по служба води до липса на конфликт на интереси.

Водена от горното и на основание чл. 27, ал. 2 от ЗПУКИ, във вр. чл. 7, т. 2 от ПОДКПУКИ, Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интерес

РЕШИ:

НЕ УСТАНОВЯВА конфликт на интереси по отношение на М.Й.М., ЕГН*****— прокурор в Районна прокуратура- гр. К. и лице, заемащо публична

длъжност, по смисъла на чл. 3, т. 20 от ЗПУКИ, във връзка с това, че не се е отвела от участие в производството, по повод искане за отвода ѝ, направено в съдебно заседание на 30.06.2016 г. по гр.д. №662/ 2016 г. на Районен съд- гр. К. и е изразила становище относно недопускане до разпит по делото на свидетеля Т.Й.Д.- нейна сестра, поради липса на частен интерес- неин или на свързаното с нея лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ.

На основание чл. 27, ал. 6 от ЗПУКИ прокуратурата може да протестира решението пред Административен съд – София-град, в едномесечен срок от съобщаването му.

Катя Станева

*Член на Комисията за предотвратяване
и установяване на конфликт на интереси*

Николай Николов

*Член на Комисията за предотвратяване
и установяване на конфликт на интереси*

Паскал Бояджийски

*Член на Комисията за предотвратяване
и установяване на конфликт на интерес*